

land, som i „Kristeligt Dagblad“ har kritiseret Strafferegulativerne for vore Børnehjem. Han siger i Forbindelse med sin Kritik af disse Strafferegulativer, at derved komme Forholdene paa Børnehjemmene til at minde noget om Forholdene paa et Tugthus. Deri har nu Præsten ganske Uret: Thi i Horsens Tugthus pryglers man ikke som i adskillige Børnehjem. Baade Tugthuset, Vridsløselille, Fængsler, Celler og Arrester ere bedre. Paa dette Omraade, hvor vi nu bevæge os, ere Forholdene, som de vare i mange Hjem i gamle Dage. Der skal der først nu rejses en Bevægelse.

Hvad er det nu for Regulativer, der gælde for disse Anstalter. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse noget af Regulativet; det bliver jeg nødt til. Under 26. September 1906 udstedte Justitsministeren et Strafferegulativ for Opdragelsesanstalter for særlig vanskelige Børn, hvori det bl. a. hedder: „Straf bør kun anvendes, hvor venlig Paamindelse eller alvorlig Formaning og Irettesættelse forgæves er forsøgt eller efter Forholdene i det enkelte Tilfælde er øjensynlig utilstrækkelig. Som den i ovennævnte Lovs § 32 omtalte almindelige Hustugt maa paa ovennævnte Anstalter kun anvendes Slag med den flade Haand paa Kinden. Revselsen maa kun bestaa af ét eller dog ganske faa Slag og maa anvendes med Varsomhed og Besindighed. Overfor Børn, der ere fyldte 16 Aar, og paa Børn, hvis Hoved er behæftet med nogen Art sygelig Tilstand, som gør Anvendelsen af denne Straf særlig pinlig, maa den aldeles ikke anvendes.“

Jeg beder den højtærede Justitsminister erindre, hvad han selv har skrevet her, og at det er oplyst ved de Forhør, som foreligge for ærede Medlemmer, at Fru Bransholm har tildelt to Piger, der lede af en kronisk Ørelidelse, Lussinger. Det ærede Medlem, der talte i Gaar, havde travlt med at slaa det op som noget, der skulde være særlig dadelende for mig, at det havde vist sig, at Fru Bransholm ikke havde slaaet Trommehinder itu. Det er meget rigtigt, men det synes mig meget værre, at hun slaaer to Piger med en kronisk Ørelidelse saaledes, at de faa Udflod af Øret. Hvor kan det være, at den højtærede Justitsminister efter den Oplysning, der er fremkommen i Forhøret, ikke finder Anledning til at rette Tiltale mod Fru Bransholm derfor? Altsaa, betyder det slet ikke noget for det ærede Medlem for Kellerup, og betyder det ikke noget for den højtærede Justitsminister, at en Kvinde tildeler syge Børn, der

lide af en kronisk Ørelidelse, Lussinger? Og de Lussinger, Fru Bransholm uddeler, det er Lussinger — det vidner alle Pigerne om —, der forslaa noget. Jeg kunde tænke mig, at den højtærede Justitsminister i det Stykke kunde gaa hende i Næringen.

Saa fortsættes der i dette Strafferegulativ: „Foruden Hustugt staa følgende Midler til Forstanderens (Forstanderindens) Raadighed: 1) Tab af Begunstigelser eller Udmærkelser, 2) Indskrænkning i de Fordele eller Friheder, som i Almindelighed tiltaas Børnene, derunder Indskrænkning i Kostens Art, saaledes at der gives det paagældende Barn tarveligere, men dog fuld tilstrækkelig Kost. Enhver Art Sultestraf er . . . udtrykkelig udelukket.“ Nu skal jeg gøre opmærksom paa, at paa de fleste Børnehjem og Opdragelsesanstalter bestaar den tørre Mad af tykke Rugbrøds-humpler med et tyndt Lag Fedt paa, og hvis de Børn komme i Arrest, skulde de foruden at sidde indespærrede have tarveligere Kost, altsaa tørt Brød med ingenting til. Det vil det betyde i mangfoldige Tilfælde, og det har det ogsaa betydet her. Videre hedder det: „3) Mer eller mindre fuldstændig Adskillelse fra de øvrige Elever, saavel under Arbejdet, Maaltiderne og Fritiden, som ogsaa om Natten. Indsættelse i Celle kan ske for et Tidsrum af indtil 14 Dage. Mørk Celle maa ikke benyttes. 4) Legemlig Revselse. Hertil skal altid benyttes et særligt Redskab, nemlig et Spanskrør, der skal være ca. 1½ Tomme i Omkreds og ca. 1½ Alen langt.“ Dette er Rotting ganske simpelt, det er det Strafferedskab, man benytter omkring i vore Fængsler til Afstraffelse af grove Forbrydere, og her foreskriver nu Justitsministerens Regulativ, at man skal anvende Rotting overfor Dreng og overfor Piger under 16 Aar. „Slagenes Antal maa ikke overstige 25“, ikke *overstige* 25. I de københavnske Kommuneskoler er det paabudt, at Lærere og Lærerinder ikke maa tildele mere end 5 Slag, og den Lærer og Lærerinde, der anvender dette Regulativ og tildeler Børnene saa mange Slag, er ikke højt anset i de københavnske Kommuneskoler. Det hører til Sjældenhederne, at man benytter dette Regulativ, der gives i Almindelighed ikke mere end 1, højest 2 Slag. Da jeg for et Par Maaneder siden var oppe i Gøteborg, erfarede jeg, at der i Politivedtægten fandtes den Bestemmelse, at den Kusk, der gav sin Hest mere end 2 Slag, skulde straffes. Jeg beder ærede Medlemmer tænke sig det Tilfælde, at de gik